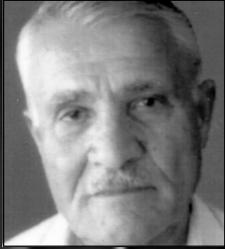

چېرۆك

سهلام مهني

تارمايى

بوونایه و پیناسه‌ی خوئی و هاوړیکانی دهریکه‌وتنایه و شایه‌تی پاشه‌روژ بوونایه، روژیش له ئاستیان تاریکی ئامیزه و حه‌په‌ی پئی نه‌ماوه و حه‌په‌ساوه، به‌که‌یه‌که‌ی ئه‌و ده‌قهره پینان ده‌گوت: تارمی پوښ و خویره‌ست و سهره‌خوژر ئه‌م په‌نده‌یش ویردی سهر زمانی خوئی بوو: «تازه خوا له کاری خوئی بووه‌ته‌وه و ئیستایش هر گورگه‌که‌ی جارانه، به‌لام که‌ل‌به و که‌پووی شکاوه بۆ پاکوډان و چاله‌ مشته گویبه‌زه‌گه و به‌ کیره‌که‌ی جاران میز ده‌کات، به‌لام نه‌یخوات تاله‌.

هه‌تا بوو ده‌می باشتر له گریژنه‌هه‌ ده‌چوو، ده‌موچاوی ده‌گورا سوور و ره‌ش سپی و به‌له‌ک داده‌گه‌ران قسه‌ی هه‌له‌ج و به‌له‌جی گه‌وره‌ی فری دها و هه‌ردیان به‌سهر به‌ردیانه‌وه نه‌بوو، متمانه‌ باری کرد...، نیزای شه‌ری به‌سهردا ده‌باری بۆ ئه‌وه‌ی له‌ گل بکه‌ویت و ده‌یانگوت: که‌ی ئه‌م موته‌که‌ قیرسیچمه‌مان له‌ کوژل ده‌بیته‌وه، بیزاری کردوین چه‌رخ‌ی له‌ چه‌رمه‌ کیشاون و به‌راستی - ته‌ریده‌ سی روژگار. ورگی به‌ کوژیا داوه و پیدادالی له‌سه‌ر بی ئه‌مه‌کی لی داوه و هه‌میشه‌ ده‌مه‌دالانیه‌تی مل و مووش کویری کردووه... خه‌لکه‌که‌ له‌وه‌ ده‌ترسان له‌گه‌لیان بچیته‌ گوره‌وه و گوری گوری له‌گه‌ل بکه‌ن، ئه‌وه‌ سه‌یره‌ خوئی به‌ برابه‌شی ئه‌م خاکه‌ له‌ قه‌له‌م دها سوریش ده‌یزانی کئی به‌ردی بنچینه‌ی داناوه. ئه‌و گورگه‌یه‌ هه‌موو سالتیک ده‌ته‌ره‌کی و چه‌نده‌ها نیشانه‌ی پرسیار و سه‌رسورمان له‌ مله‌جه‌ریدا بوون به‌لام ببن به‌ ناگریش کوئی ده‌سووتین! ئه‌وه‌ نه‌ما لرفی لی دن.

نزیکتر بوونه‌وه و له‌گه‌ل پیاوه‌ تارمایی ئامیزه‌ ته‌له‌ته‌قینه‌ پاشه‌ل پیسه‌که‌دا که‌وتنه‌ ئاخافتن، تارمایی ئامیزه‌که‌ گوتی:
- دیاره‌ گیره‌شیوینی..
- سه‌یری رابردوی خوته‌که‌..
- سیخوریت..
- سیخوریت به‌ شیره‌وه‌ خواردووه‌ و ماری حه‌وت سه‌ریت.
- له‌یه‌کتری ناگه‌ین و سیحری هاشووه‌وش دنیای ژیره‌و زه‌به‌ر کردووه‌.
- وینه‌که‌ت زوو زوو ده‌گورپیت و فره‌ چه‌شنه‌.. له‌ هه‌موو سه‌فه‌ریکتا گه‌رده‌لولولیک به‌ریا ده‌که‌یت و قووشقنه‌ قه‌وه‌ت هه‌لده‌تیزینی و هه‌یدیت لی ده‌که‌ن روژی گورچوو پر بوویت روژیکی تر ده‌مه‌دالانیه‌ته‌!؟

زیاتر له‌ تارماییه‌که‌ چوو ه‌پیشه‌وه و پئی گوت:
- ئه‌وانه‌ی به‌ گویتا دران خه‌ویکی هه‌لبزړکاوی دوور وه‌ربوون.